

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118322911
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6118322911.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Jany Vlčkovej, v spore žalobcu: U. F. Q. B. Q. C., A.. XX.XX.XXXX, W. X. XX, W., zastúpený: TOMANÍČEK & PARTNERS s.r.o. so sídlom Sládkovičova 6, Žilina, proti žalovanému: Wustenrot poisťovňa, a.s. so sídlom Digital Park I, Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 31 383 408, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, o zaplatenie 12.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 9. mája 2022, č. k. 17Csp/65/2018-325, takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh žalovaného na prerušenie konania zo dňa 15.08.2022 z a m i e t a.
Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 12.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12.000,- eur od 14.10.2017 do zaplatenia a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Skutkové zistenia nadobudnuté vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 52, § 54 ods. 2, § 788 ods. 1, § 797, § 806 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná. Konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca a žalovaný dňa 31. marca 2016 uzatvorili poistnú zmluvu podľa § 806 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej mal žalobca ako poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje. Žalobca platil žalovanému dojednané poistné. Poistenie sa vzťahovalo na poistené vozidlo, pričom poistná udalosť podľa čl. 1, ods. 1 a ods. 2 písm. a) VPP dojednaná pre prípad krádeže poisteného vozidla, bola preukázaná. Bolo teda preukázané, že podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka nastala náhodná udalosť, pre ktorú bolo poistenie dojednané a že žalobca splnil požiadavky podľa čl. 8 ods. 5 VPP. V čase poistnej udalosti bola poistná zmluva uzatvorená, zo strany žalovaného nedošlo k jej skončeniu a preto súd považoval za bezpredmetné úvahy žalovaného o tom, že či by žalovaný neuzatvoril predmetnú zmluvu, ak by vedel, že žalobca nedisponuje dvoma kľúčmi alebo len jedným alebo úvahy o tom, že od zmluvy odstúpiť mohol (ale tak neurobil). Relevantné pre posúdenie danosti žalovaného nároku bolo len to, že poistnú zmluvu žalovaný uzatvoril a v čase poistnej udalosti trvala. Súd prvej inštancie poistnú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú, pretože žalobca pri jej uzatváraní konal ako spotrebiteľ, čiže nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, a žalovaný konal ako dodávateľ, čiže ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Pri výklade dojednaní zmluvy preto aplikoval výkladové pravidlo „v pochybnostiach v prospech spotrebiteľa“. Vzhľadom na to, že režim ochrany spotrebiteľa v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka je dôsledok

transpozície únievého práva, vec posudzoval z pohľadu priemerného spotrebiteľa tak, ako tento pojem chápe Súdny dvor EÚ. Uviedol, že pri spotrebiteľských vzťahoch treba použiť kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pričom zohľadňuje sociálne, kultúrne a jazykové faktory. Pojem „priemerný spotrebiteľ“ sa nezakladá na štatistickom zistení a typickú reakciu tohto priemerného spotrebiteľa v danom prípade musia samotné vnútroštátne súdy a orgány určiť na základe vlastnej úvahy (rozsudok z 26. októbra 2016, Canal Digital Danmark A/S, C-611/14, EÚ:C:2016:800, bod 39). Osobitne treba zohľadniť tie informácie, ktoré odborníci z niektorého odborného sektora a iné zainteresované subjekty výborne ovládajú, no priemernému spotrebiteľovi vôbec nemusia byť známe. Informácie poskytnuté pred uzavretím zmluvy o zmluvných podmienkach a dôsledkoch tohto uzavretia zmluvy majú pre spotrebiteľa zásadný význam (rozsudok z 12. júna 2019, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, C-628/17, EÚ:C:2019:480, bod 35). Aplikáciou týchto východísk súd prvej inštancie dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre to, aby žalovaný plnil žalobcovi poistné plnenie. Žalobca splnil podmienku podľa čl. 8 ods. 19 písm. a) VPP, keď žalovanému predložil len jedno vyhotovenie kľúčov od vozidla, čiže v prípade žalobcu všetkých dostupných kľúčov, pretože žiadnymi inými kľúčmi nedisponoval. Pri uzatváraní poistnej zmluvy bola vykonaná obhliadka vozidla a fotodokumentácia. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že nie je relevantné, že išlo len o sprostredkovateľa, pretože ten poistenie dojednával v mene a na účet žalovaného. Bol to teda žalovaný, ktorý uzatváral danú zmluvu so žalobcom a požiadavka na výkon svojej činnosti s odbornou starostlivosťou sa vzťahovala aj na poistenia dojednané prostredníctvom sprostredkovateľa. Žalovaný teda momentom obhliadky spojenou s fotodokumentáciou zistil, resp. mal možnosť zistiť pri základnej opatrnosti, že žalobca disponuje len jedným originálnym kľúčom. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že je otáznе, prečo nepoužil túto informáciu k realizácii oprávnenia podľa čl. 12 ods. 5 písm. c) bod 1 VPP, t. j. k odstúpeniu od poistnej zmluvy, najmä, ak tvrdil, že bola pre neho tak dôležitá, že by vlastne viedla k rozhodnutiu zmluvu neuzatvoriť. Argumentoval tým, že ak uzatvorenie zmluvy diaľkovým spôsobom cez webové rozhranie umožňuje vyplniť rôzne údaje a uviesť rôzne skutočnosti, potom takýto spôsob zodpovedania otázok podľa § 793 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno považovať za akceptovateľný len vtedy, ak umožňuje skutočne odpovedať na otázku týkajúcu sa počtu existujúcich kľúčov uvedeným ich počtu (napr. 1, 2 alebo 3 atď.), lebo voľba, že spotrebiteľ má všetky existujúce kľúče je pre spotrebiteľa jednoznačne neurčitá a to o to viac, ak čl. 12 ods. 5 písm. c) bod 1 VPP priamo pripúšťajú, že nielen menej ako dva kľúče ale aj nie všetky originálne kľúče môžu zakladať dôvod pre odstúpenie od poistnej zmluvy. To znamená, že sám žalovaný vychádzal z toho, že originálne kľúče nemusia byť len dva. Z hľadiska kritéria priemerného spotrebiteľa bral do úvahy, že pre spotrebiteľa sa tieto otázky javia byť sekundárnymi (spotrebiteľ iba dojednáva poistenie, ktoré je dané cenou, často to robí narýchlo, na čo slúžil aj daný web, často hľadiac iba na cenu ako základné kritérium voľby). Dovodil, že nebolo možné úplne očakávať, že zákazníkom portálu, akým bolo H..sk, kde sa dalo so žalovaným dojednať poistenie budú len profesionáli alebo sprostredkovatelia poistenia, ale žalovaný musel predpokladať, že takýmito užívateľmi tejto stránky môžu byť aj jednorazoví používatelia, resp. osoby, ktoré sa neživia predajom áut či predajom poistiek havarijného poistenia. Uzavrel, že z hľadiska kritéria priemerného spotrebiteľa informácia o tom, že motorové vozidlo je predávané s dvoma kľúčmi môže byť pre odborníkov známa, ale priemernému spotrebiteľovi vôbec nemusí byť známa. Od priemerného spotrebiteľa tiež nemožno očakávať, že by mal byť informovaný o tom, že bez oboch kľúčov nemusí byť poistné plnenie plnené najmä v kombinácii s tým, ak internetová stránka umožňuje uzavrieť zmluvu napriek tomu, že nie možné uviesť skutočný údaj o počte týchto kľúčov. Žalobca žalovanému nezatajil žiadne informácie týkajúce sa podmienok pre prípadné poistné plnenie a tieto informácie nielenže nezatajil, ale boli žalovanému dostupné od počiatku uzatvorenia zmluvy od momentu vykonania ohliadky. Nemohlo byť preto na ťarchu žalobcu, že žalovaný viazaný odbornou starostlivosťou nesprávne predpokladal, že žalobca je informovaný o rozsahu a počtoch kľúčov, ktorí výrobcovia dodávajú k autám. Žalobca teda neurobil nepravdivé vyhlásenie, skutočne pravdivo uviedol, že disponuje a od kúpy auta disponoval len jedným kľúčom. Súd prvej inštancie nevidel prekážku, pre ktorú by v zmluve nemohol byť uvedený konkrétny počet kľúčov, ktorý musí zákazník mať, aby s ním poisťovňa uzatvorila poistenie. Len čo došlo k vzniku tejto situácie, mal žalovaný možnosť uplatniť postup podľa § 793 ods. 1 Občianskeho zákonníka a položiť žalovanému príslušné otázky. Ďalej uviedol, že nebol žiaden dôvod, pre ktorý by nemohli byť uvedené v zmluve týkajúcej sa priemerného spotrebiteľa údaje o konkrétnom počte kľúčov, najmä ak bolo naň viazané vyhlásenie, že spotrebiteľ disponuje všetkými kľúčmi. Zo samotného vyhlásenia, že spotrebiteľ má všetky kľúče nebolo zrejmé, či sa tým rozumejú práve dva kľúče alebo to môžu byť aj tri kľúče alebo aj len jeden kľúč (napr. pri kúpe ojazdeného vozidla). Z vykonaného dokazovania mu vyplynulo, že žalobcovi bola odcudzením vozidla, ktoré bolo poistené žalovaným, spôsobená škoda 12.000 eur (tvrdenie o výške ceny nebolo sporné a korešpondovalo s vykonaným dokazovaním). Preto

výška poistného plnenia mala predstavovať 12.000,- eur., na úhradu ktorých súd prvej inštancie zaviazal žalovaného, pričom žalobcovi priznal aj riadne uplatnený úrok z omeškania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný odvolanie, z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C.s.p, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (žalovanému), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Viedol, že súd favorizoval žalobcu („priemerného“ spotrebiteľa) na ťarchu žalovaného (poisťovne), keď neakceptoval legitímny a v poisťovnej praxi štandardný dôvod pre odmietnutie poistného plnenia (neodovzdanie „všetkých“, t.j. 2 originálov kľúčov k poistenému motorovému vozidlu žalobcu), keď v rozpore s predloženými dôkazmi (poistná zmluva a VPP) a s § 186 ods. 1 C.s.p. nekriticky a zjednodušene uzavrel, že z hľadiska kritéria priemerného spotrebiteľa informácia o tom, že motorové vozidlo je predávané s dvomi kľúčmi môže byť pre odborníkov z tohto odborného sektora známa, ale priemernému spotrebiteľovi nemusí byť vôbec známa. Ďalej nesprávne považoval uplatnený (od začiatku sporu iba žalobcom odhadovaný) nárok vo výške 12.000,- eur za preukázaný z dôvodu, že žalovaný ho údajne procesne účinne nepoprel. Podľa názoru žalovaného je skutočnosť (resp. fakt), že osobné motorové vozidlá sa pôvodne vyrábajú a štandardne aj predávajú s dvomi originálnymi kľúčmi (angl. two sets of car keys) všeobecne známou skutočnosťou, o ktorej majú vedomosť nielen „odborníci z odborného sektora“, ale aj plnoleté osoby, osobitne ak majú vodičské oprávnenie a prístup na internet. To platilo aj v prípade žalobcu, ktorý dňa 21.03.2016 kúpil od pochybnej spoločnosti Ravanelly consult, s. r. o., motorové vozidlo iba s jedným kľúčom, o čom bol dokonca spísaný aj preberací protokol, a následne dňa 31.03.2016 uzavrel poistnú zmluvu pre prípad krádeže vozidla elektronicky, prostredníctvom webového portálu H.sk. Pre ilustráciu žalovaný poukázal na viaceré verejne dostupné informácie z rôznych webových portálov, ktoré poskytujú odborné právne poradenstvo spotrebiteľom v oblasti uzatvárania poistenia alebo v prípade kúpy osobných motorových vozidiel a z ktorých jednoznačne vyplynulo, že ku každému motorovému vozidlu, by mali byť vždy minimálne dva kľúče. Ide teda podľa žalovaného o všeobecne známe skutočnosti, reflektované aj v domácej, či zahraničnej poisťovnej praxi. Existencia druhého originálu kľúča má nielen pragmatický dôvod, keď druhý kľúč je v prípade núdze (napr. straty, zničenia alebo odcudzenia prvého kľúča) náhradným (záložným) kľúčom, ale v poisťovnej (ako aj trestnej) praxi je esenciálna aj pre posúdenie dôvodnosti poistného plnenia. Žalovaný uviedol, že v praxi sa pritom vyskytujú rôzne prípady poisťovacích podvodov, ako napr. falzifikovanie kľúčov alebo dohodnuté odcudzenie motorového vozidla so zisťným motívom vylákať poistné plnenie od poisťovne. Preukázanie trestného konania (osobitne úmyslu páchatel'a) je pritom mimoriadne obtiažne, vzhľadom na čoraz sofistikovanejšie podvodné praktiky. Na základe doterajších skúseností poisťovní však nemožno vylúčiť, že predávajúci sa s kupujúcim vopred účelovo dohodne na odovzdaní iba jedného kusu originálu kľúča (čo si zmluvné strany prezieravo a formálne protokolárne potvrdia, prípadne finančne kompenzujú), pričom o pár mesiacov neskôr od kúpy vozidla a uzavretia tzv. havarijnej poisťovnej zmluvy aj pre prípad krádeže, „náhodne“ dôjde k odcudzeniu vozidla prostredníctvom chýbajúceho druhého kľúča. Opísaná nekalá schéma je pomerne známa. Žalobca pritom nepredložil dôkazné prostriedky, z ktorých by vyplývalo, že ku krádeži motorového vozidla došlo vlámaním alebo lúpežným prepadaním. Nemožno preto vylúčiť, že k odcudzeniu vozidla došlo použitím druhého originálu kľúča. Uviedol, že porušenie povinnosti zo strany žalobcu bolo vedomé. Žalobca mal už pri uzatváraní poistného vzťahu vedomosť, že k motorovému vozidlu vlastní iba 1 originálny kľúč. Podľa preberacieho protokolu zo dňa 30.6.2016 bola za absenciu 1 originálneho kľúča žalobcovi pri kúpe motorového vozidla poskytnutá kompenzácia vo výške 200,- eur. Podozrivo ide o bagateľnú peňažnú kompenzáciu (iba 1.08 % z dohodnutej kúpnej ceny vozidla 8.450,- eur). Žalobca teda preukázateľne mal už pri kúpe vozidla vedomosť o tom, že nemá druhý originálny kľúč a žalovanému to pri uzavretí poistného vzťahu zamlčal, ani mu to neoznámil počas trvania poistenia. Odhliadnuc od uvedeného, pri interpretácii čl. 8 bod 19 písm. a) VPP neexistujú viaceré prípustné výklady, ktoré by bolo nevyhnutné odstraňovať contra preferentem. Význam, obsah a zmysel čl. 8 bod 19 písm. a) VPP je jasný, zreteľný a rovnako pochopiteľný pre každý potenciálny subjekt v rovnakej pozícii ako je žalobca. Pojmy použité vo VPP (z povahy veci) musia byť čo najviac objektivizovateľné. Týkajú sa totiž širokého okruhu poistených, ktorým sa môže udiť neuzatvorený a objektivne vopred nešpecifikovateľný okruh udalostí, ktoré možno subsumovať pod poistnú udalosť. Snaha o presadzovanie subjektívneho vnímania poistnej zmluvy

zo strany poisteného preto podľa žalovaného nie je prípustnou interpretačnou metódou. Akékoľvek subjektívne vnímanie situácie zo strany žalobcu nie je dostatočným dôvodom na to, aby žalovanému vznikali ďalšie kontraktuálne povinnosti; ako napr. dodatočne zisťovať, či má poistený všetky originálne kľúče od vozidla, ako to tendenčne naznačuje v rozsudku prvoinštančný súd. Ak bol vo VPP použitý pojem „všetky kľúče od vozidla“ je nepochybné, že ide o všetky kľúče, ktoré boli k vozidlu dodané pri jeho výrobe. Ide vždy o 2ks originálnych kľúčov od vozidla. Tento záver osobitne umocňovalo aj slovné spojenie „poistený musí odovzdať poisťovni nasledovné originály dokladov, kľúčov a ovládacích prvkov“, inkorporované v čl. 8 bod 19 písm. a) VPP. Adjektívum „originály“ sa pritom významovo týka nielen dokladov, ale aj kľúčov a ovládacích prvkov. Ak teda pri výrobe a dodaní vozidla boli odovzdané 2ks originálov kľúčov od vozidla, žalobca bol v zmysle VPP povinný odovzdať žalovanému tieto 2ks kľúčov, bez ohľadu na to, ktorým vlastníkom vozidla v poradí už bol a či si reálne kúpil iba 1 kľúč. Žalovaný ďalej uviedol, že v čl. 11 návrhu na uzatvorenie poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je explicitne uvedené, že: „Poisťník akceptáciou návrhu na uzatvorenie poistnej zmluvy potvrdzuje, že on alebo vlastník vozidla má všetky originálne kľúče od poisťovaného vozidla. Je nepredstaviteľné, aby poisťovňa znášala riziko pri každom uzatváraní poistnej zmluvy a svojpomocne zisťovala, či poisťník disponuje originálnymi kľúčmi od vozidla (navyše, ak tieto kľúče možno technicky klonovať a vytvárať duplikáty). Účelom ustanovenia o odovzdaní všetkých originálnych kľúčov od vozidla je uistenie sa, že poistná udalosť (krádež vozidla) nebola vopred koordinovaná, t.j. že na krádež vozidla nebol použitý druhý originálny kľúč. Požiadavka na predloženie všetkých originálnych kľúčov od vozidla je tak racionálna a odôvodnená. Navyše, čl. 11 návrhu na uzatvorenie poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX obsahuje aj čestné vyhlásenie klienta, kde inter alia vyhlásil, že akceptuje návrh na uzatvorenie poistnej zmluvy a že sa oboznámil s návrhom poistnej zmluvy ako aj s VPP. Žalobca sa po odmietnutí poistného plnenia iba účelovo snaží preniesť zodpovednosť za vlastné zanedbanie náležitej starostlivosti (špekulatívna kúpa vozidla len s jedným originálom kľúča a zavádzajúce vyhlásenie, že disponuje všetkými originálnymi kľúčmi od vozidla) na žalovaného, čo nemožno akceptovať. V tomto smere sa žalovaný domnieva, že žalobca si evidentne nesplnil prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka a nekonal ani v súlade s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Napriek tomu súd prvej inštancie nezohľadnil tieto skutočnosti pri posudzovaní nároku na náhradu škody. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku opomenul, že § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka umožňuje zmluvným stranám, aby si vzájomné práva a povinnosti upravili odchylne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a ak z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchýliť. Poisťovateľ a poistený si môžu vo VPP dohodnúť odlišné podmienky pre odmietnutie poistného plnenia, a tieto musia byť akceptované. Žalobca podotkol, že totožnú požiadavku na výklad právnych úkonov opakovane judikoval aj Ústavný súd SR. Pre úplnosť uviedol, že dôvodnosť nároku žalobcu a právne posúdenie vecí nezávisí na tom, že žalovaný doposiaľ neodstúpil od poistnej zmluvy, hoci je na to plne oprávnený. Dané úvahy súdu k tejto „otázke“ boli preto irelevantné, keďže nevykonanie práva nemôže ísť na ťarchu žalovaného. Namiesto toho mal a mohol súd prioritne zisťovať, prečo žalobca vedome kúpil auto iba s jedným kľúčom. Žalovaný ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia najvyšších súdnych autorít z ktorých vyplýva, že aj ochrana spotrebiteľa musí mať svoje medze a je nutné ju interpretovať triezvo a neutrálne. Schematický prístup súdu prvej inštancie žalovaný videl aj pri odôvodňovaní „priemernosti“ spotrebiteľa, keď iba formálne a bez vecnej súvislosti odkazoval na (i) rozsudok SD EÚ vo veci C-628/17, (ii) rozsudok SD EÚ vo veci C-611/14, (iii) návrhy generálneho advokáta Nilsa Wahla vo veci C-26/13, ktoré sa týkali celkom zjavne odlišných prípadov. Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 12.6.2019 vo veci C-628/17 (Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów proti Orange Polska S.A.) V identifikovanej veci nešlo o žiaden spor z poistnej zmluvy, pričom zmluva nebola uzavretá cez internet, teda spotrebiteľ musel urobiť konečné rozhodnutie o obchodnej transakcii v prítomnosti doručovateľa, ktorý mu odovzdával adhéznú zmluvu. Podstatou prejudiciálnej otázky v tomto konaní bolo, či použitie takéhoto spôsobu uzatvárania alebo zmeny zmluvy predstavuje agresívnu obchodnú praktiku formou neprimeraného vplyvu, pokiaľ spotrebiteľovi vopred a individuálne, najmä e-mailom alebo na jeho poštovú adresu, neboli poskytnuté všetky zmluvné vzory, aj keď mal možnosť, aby sa sám pred príchodom kuriéra oboznámil s obsahom tejto zmluvy (prípadne jej dodatku) aj prostredníctvom napríklad internetu. Konštatoval, že v rozsudku prvoinštančného súdu absentuje akákoľvek zmienka o kľúčových záveroch Súdneho dvora EÚ vo veci C-628/17, ktoré mali byť analogicky aplikované paradoxne v prospech žalovaného, resp. na ťarchu žalobcu a z ktorých je zrejmé, že ochrana spotrebiteľa, ktorý uzavrie zmluvu cez internet (online) musí byť nižšia. Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 26.10.2016 vo veci C-611/14 (Canal Digital Danmark A/S). Spor vo veci samej sa týkal reklamnej kampane na predplatné pre televízne programové balíky (nejde teda o žiaden spor z poistnej zmluvy, pričom zmluva nebola uzavretá cez internet). Neaplikovateľnosť daného rozsudku bola zrejmä už zo skutkových okolností, keďže v tomto

prípade žalobca neuzavrel poisťnú zmluvu v nadväznosti na reklamnú kampaň žalovaného, ale urobil tak z vlastnej vôle, slobodne a navyše cez internet. Návrhy generálneho advokáta Nilsa Wahla zo dňa 12.2.2014 vo veci C-26/13 (Á. O., M. O. H. proti OTP). Spor vo veci samej sa týkal posudzovania (ne)príjateľnosti zmluvnej podmienky v zmluve o hypotekárnom úvere vyjadrenom v cudzej mene. Ani v tomto treťom prípade nešlo o spor z poisťnej zmluvy, pričom zmluva o hypotekárnom úvere nebola uzavretá cez internet (online). Už len z týchto dôvodov nebolo podľa žalovaného možné považovať napadnutý rozsudok za náležité a presvedčivo odôvodnený podľa § 220 ods. 2 C.s.p. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie považoval uplatnený (žalobcom odhadovaný, avšak doposiaľ nepreukázaný) nárok vo výške 12.000,- eur za dôvodný, keďže tvrdenie o výške škody údajne žalovaný nepoprel. Porušenie práva na spravodlivý proces a arbitrárnosť procesného postupu žalovaný videl v tom, že súd prvej inštancie odignoroval (v napadnutom rozsudku ani len nespomenul) viaceré písomné podania a ústne vyjadrenia žalovaného, v ktorých žalovaný preukázateľne a explicitne popieral výšku uplatnenej škody (t. j. skutočnú hodnotu ukradnutého motorového vozidla v čase krádeže), a to konkrétne: odpor zo dňa 14.9.2018, duplika zo dňa 7.2.2019, ústne vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní zo dňa 11.11.2019, vyjadrenie zo dňa 27.2.2020, ústne vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní zo dňa 09.05.2022 a záverečná reč právneho zástupcu žalovaného zo dňa 09.05.2022. Uviedol, že ak by aj k odcudzeniu vozidla došlo spôsobom podľa čl. 1 ods. 2 písm. a) VPP, žalobca by mal nárok na poisťné plnenie iba v rozsahu podľa čl. 8 ods. 5 VPP. Žalobca bol preto povinný v konaní preukázať sumu zodpovedajúcu všeobecnej hodnote ukradnutého vozidla v čase vzniku poisťnej udalosti, iné kalkulácie boli v tomto smere irelevantné. Žalobca do dnešného dňa nepredložil dôkazný prostriedok, ktorý by výšku uplatneného nároku kvalifikovane preukazoval. V žalobe odôvodnil domnelý nárok na zaplatenie sumy 12.000,- eur iba laxným konštatovaním, že obdobné vozidlá, ako ukradnuté vozidlo, sa majú predávať za sumu od 11.000,- eur do 20.000,- eur. Na podporu svojich tvrdení nepredložil žiaden dôkazný prostriedok. Žalobca až v podaní zo dňa 25.02.2020 predložil potvrdenie predajcu (pozn. žalovaného - orientačný odhad Porsche Inter Auto Slovakia spol. s r.o.), v ktorom je vyčíslená približná cena motorového vozidla rovnakého typu. Žalovaný sa však domnieva, že ani takéto potvrdenie o približnej sume za obdobné vozidlo nezodpovedá kritériám podľa čl. 8 ods. 5 VPP. Ide totiž iba o približnú cenu, ktorú domnelo ukradnuté motorové vozidlo žalobcu mohlo mať. Samotnú konštatáciu žalobcu nemožno považovať za kvalifikované skutkové tvrdenie strany. Výšku škody konkrétneho motorového vozidla nepreukazuje potvrdenie predajcu o cene obdobných motorových vozidiel. K náležitému preukázaniu výšky škody by došlo v prípade, ak by žalobca predložil odborné vyjadrenie, resp. znalecký posudok, ktorý by vychádzal z technických údajov o domnelo ukradnutom vozidle, čo sa však nestalo. Za danej situácie žalovaný kvalifikovane spochybnil tvrdenie žalobcu už tým, že poukáže na jeho vágnosť, resp. nedostatočnosť. Ak by totiž žalovaný mal poprieť vágne skutkové tvrdenie strany inak, žalovaný by de facto suploval povinnosť žalobcu uniesť dôkazné bremeno. Takýto názor popiera princípy sporového konania. Ak teda napriek šiestim výslovne popierajúcim vyjadreniam žalovaného k nepreukázanej výške škody a dôkaznému bremenu žalobcu, súd prvej inštancie zavádzajúco (neúplne) uviedol, že žalovaný neúčinne popieral výšku škody „iba v replike“ (bez uvedenia dátumu), ktorú podal iba žalobca v nadväznosti na podaný odpor žalovaného a stroho uzavrel, že „tvrdenie o výške ceny nebolo sporné“, rozhodnutie súdu je v tejto časti prima facie podľa žalovaného zmätočné a došlo k nesprávnej aplikácii § 151 C.s.p. Všeobecné „odhadné“ tvrdenia žalobcu o výške údajnej škody neboli riadne substancované. Žalovaný analogicky poukázal aj na aktuálne uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 11.6.2019 sp. zn. I. ÚS 246/2019 (publikované aj na webovom portále A.sk), v zmysle ktorého nemožno priznať žalobcovi akýkoľvek nárok v prípadoch, ak je žalovaný v spore úplne procesne pasívny. Keďže žalovaný bol v tomto smere preukázateľne procesne aktívny, bolo podľa neho namieste prihliadnúť na vyššie citované závery a odmietnuť nesprávny a svojvoľný procesný postup prvoinštančného súdu.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že nezatajoval, že vlastní len jedno vyhotovenie kľúča. Poisťná zmluva bola formulárová a predmetné vyhlásenie bolo predpripravené tak, že podpísaním zmluvy ho poisťenec prehlási, v dôsledku čoho žalobca nemohol upraviť jeho štylizáciu. Pri vstupnej prehliadke vozidla, z fotodokumentácie a z preberacieho protokolu ku kúpnej zmluve však vyplýva, že vlastní jeden kľúč a túto skutočnosť neskrýval. Vstupnú obhliadku poisťovňa realizuje v rámci vlastnej povinnosti konať s odbornou starostlivosťou, práve s cieľom skontrolovať, či poisťovaná vec spĺňa aspoň v základných črtách predstavu poisťovne. Uviedol, že aj vozidlá s jedným kľúčom môžu byť a sú poisťované a ide o súčasť poisťného rizika. V zmysle § 802 Občianskeho zákonníka môže poisťovňa pri nepravdivej alebo neúplnej informácii buď len odstúpiť od zmluvy v lehote 3 mesiacov (čo žalovaná neučinila a tým toto oprávnenie zaniklo), alebo odmietnuť plnenie výhradne za

predpokladu, že sama žalovaná preukáže, že skutočnosť, ktorá bola predmetom zatajovanej alebo neúplnej informácie spôsobila poistnú udalosť. Žalobca nesúhlasí s názorom protistrany, že poistné podmienky sa môžu odchyliť od predmetného ustanovenia, nakoľko je kogentnej povahy a dôkazné bremeno kladie na poisťovňu, z dvoch dôvodov. § 802 formuluje presný postup poisťovne vrátane spôsobu zániku jej oprávnenia. Občiansky zákonník navyše rozlišuje medzi následkami nepravdivého vyhlásenia, upravených v § 802 a následkami neplnenia povinností, upravených v § 799. Poisťovňa tie dva okruhy premiešava. Štylizácia daného ustanovenia, v porovnaní s ostatnými normami tejto časti Občianskeho zákonníka, vypovedajú o tom, že nie je dispozitívne. Medzi žalobcom a žalovanou je spotrebiteľský právny vzťah a platí, že „zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa“. Nemožno od bežného spotrebiteľa legitímne žiadať, aby preukázal, že mu vozidlo nebolo odcudzené kvôli absentujúcemu kľúču, keď nemá vozidlo, financie ani prostriedky na realizovanie operatívno-pátracej činnosti a posúdenie vlámania do vozidla. Inak by sa poisťovňa zbavila poistného rizika a v plnej miere ho preniesla na poistencov, čo je všeobecne v rozpore s poistením. To prináleží v prvom rade príslušníkom policajného zboru, na ktorých sa žalobca koniec koncov aj obrátil, doposiaľ bezvýsledne. Poukázal na to, že žalovaná naopak disponuje rozsiahlejším zázemím a je známou praxou poisťovní, že využívajú činnosť napr. súkromných detektívnych kancelárií. Vo vzťahu k poisťovňou tvrdenej skutočnosti, že nemožno vylúčiť vznik poistnej udalosti (krádeže vozidla) v dôsledku chýbajúceho originálu kľúča uviedol, že len samotné takéto tvrdenie na preukázanie tejto skutočnosti nepostačuje. Ak poisťovňa tvrdila, že k poistnej udalosti došlo v príčinnej súvislosti s touto skutočnosťou, musí toto tvrdenie hodnoverne preukázať (t.j. uniesť dôkazné bremeno). Poisťovňa premiešava dva odlišné okruhy. Na jednej strane odmieta poistné plnenie z dôvodov podľa § 802 Občianskeho zákonníka (dôvod odmietnutia/sporu). Na druhej stranu hovorí, že žalobca má na vyplatenie poistného plnenia predložiť dva originály kľúčov, čo však predstavuje povinnosť podľa § 799 (nie § 802) Občianskeho zákonníka. Ten síce pripúšťa, že žalovaná môže v poistných podmienkach rozšíriť okruh povinností pre poistenca, avšak aj v tomto prípade platí, že nesplnenie povinnosti musí byť príčinou poistnej udalosti podľa § 799 ods. 3. Toto ustanovenie je taktiež kogentnej povahy a nielenže kladie dôkazné bremeno na žalovanú v otázke preukázania kauzálneho nexu medzi vznikom poistnej udalosti alebo jej rozsahu a porušením povinnosti, ale zároveň umožňuje poistné plnenie primerane znížiť, nie automaticky odmietať. Súd správne konštatoval, že hodnota vozidla ergo výška žiadaného poistného plnenia je v konaní nesporná. V rámci prostriedkov procesného útoku a obrany, keď žalobca uvedie nejakú skutočnosť, napr. hodnotu vozidla, a žalovaný s touto hodnotou nesúhlasí, musí uviesť prečo a svoj postoj podložiť hmatateľnými dôkazmi. Len vtedy sa považuje popretie za účinné. Je to dané tým, že poisťovňa má vlastnú predstavu o vozidle, teda vlastnú verziu skutkových okolností, odlišnú od žalobcových záverov. Až doložením relevantných dôkazov vznikne žalobcovi ďalšia povinnosť reagovať na adresné rozpory medzi jeho tvrdením a popretím poisťovne a svoje prvotné tvrdenie preukázať. Spravidla nemá procesné opodstatnenie, aby žalobca automaticky dokazoval každú tvrdenú skutočnosť, keď protistrana nemá okrem všeobecného odmietnutia, čo uviesť na svoju obranu. V takom prípade nastupuje fikcia, že tvrdenie, ktoré nebolo popreté účinným spôsobom, sa považuje za nesporné. Rozsudok na túto skutočnosť jednoznačne odpovedal, aj keď stručne. Napriek tomu žalobca predložil do konania cenové ponuky na vozidlo a dokonca aj odborné vyjadrenie autorizovaného predajcu, ktorý na základe fotografií a technického preukazu daného vozidla, stanovil jeho cenu na 12.000,- eur. Poisťovňa ani napriek týmto skutočnostiam nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by ju vyvracal.

4. Žalovaný vo svojej odvolacej replike uviedol, že tvrdenie žalobcu, že „nezatajoval, že vlastní len jedno vyhotovenie kľúča“ absolútne neobstojí, keďže žalobca kúpnu zmluvu so spomínaným preberacím protokolom nezaslal žalovanému pri uzatváraní poistnej zmluvy, ani pred vznikom poistnej udalosti. O znení preberacieho protokolu sa žalovaný dozvedel až na základe zistení orgánov činných v trestnom konaní. Žalobca v tomto súdnom konaní účelovo a spätne sponchybňoval vlastné čestné vyhlásenia. Článok 11 poistnej zmluvy obsahoval aj ďalšie čestné vyhlásenie žalobcu, kde inter alia vyhlásil, že akceptuje návrh na uzatvorenie poistnej zmluvy a že sa oboznámil s návrhom poistnej zmluvy ako aj s VPP. Argument, že sú poisťované aj vozidlá s jedným kľúčom ešte neznamená, že v prípade vzniku poistnej udalosti má poistník nárok na poistné plnenie (bez odovzdania obidvoch kľúčov). Naopak, práve v takýchto prípadoch poisťovne legitímne odmietajú vyplatiť poistné plnenie, najmä ak pri uzavretí poistnej zmluvy poistník vopred čestne vyhlásil, že má všetky originály kľúčov od vozidla. Žalovaný postupoval pri odmietnutí poistného plnenia zákonne a v súlade s poistnou zmluvou a VPP. Poistník svojím konaním uviedol žalovaného do omylu, keď v návrhu na uzavretie poistnej zmluvy vedome a nepravdivo čestne vyhlásil, že má všetky (dva) originálne kľúče od poisťovaného vozidla. V danom

smere nezáležalo na tom, či sa poisťník domnieval, že jednotlivé čestné vyhlásenia nemajú význam. Rozhodujúce je len to, či splnil svoju povinnosť oznámiť všetky okolnosti rozhodujúce pre uzavretie poisťnej zmluvy alebo pre určenie obsahu poisťky. Pokiaľ žalobca uviedol, že trestné konanie bolo doposiaľ bezvýsledné, v tejto súvislosti žalovaný s ohľadom na princíp hospodárnosti navrhol, aby odvolací súd podľa § 190 C.s.p. uložil informačnú povinnosť OR PZ v Senci, obvodné oddelenie PZ Senec, aby uviedla v akom stave je trestné konanie vedené pod ČVS: ORP-728/SC-SC-2017 a podľa § 164 C.s.p. prerušil konanie až do právoplatného skončenia trestného konania, vedeného naposledy na OR PZ v Senci, obvodné oddelenie PZ Senec pod ČVS: ORP-728/SC-SC-2017. Uviedol, že nevyužíva „súkromné detektívne kancelárie“, ako naznačuje žalobca a bez súčinnosti orgánov činných v trestnom konaní nemožno vylúčiť, že poisťná udalosť vznikla úplne inak, ako ju opisuje poisťník. Žalobca opomína, že poisťovateľ má ex lege právo, upraviť si vlastné podmienky práva na poisťné plnenie podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z hľadiska systematiky je potom v § 797 ods. 4 Občianskeho zákonníka zakotvené právo poisťiteľa odmietnuť plnenie: „Ak poisťiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť“. Žalobca mal už pri uzatváraní poisťného vzťahu vedomosť, že k motorovému vozidlu vlastní iba 1 originálny kľúč. Žalobca v žalobe a ani v replike, okrem všeobecného odhadného tvrdenia, v spore hodnoverne nepreukázal skutočnú hodnotu motorového vozidla. Až pár dní pred prvým pojednávaním žalobca (e-mailom zo dňa 6.11.2019) doplnil do konania tri inzeráty z internetu, ktoré mali preukazovať výšku uplatneného nároku. Na tieto skutočnosti žalovaný vždy obratom reagoval. S predbežným právnym posúdením veci, ako aj s konečným výsledkom sporu v prvoinštančnom konaní žalovaný nesúhlasí, keďže k odmietnutiu poisťného plnenia došlo v súlade so zákonom a poisťnou zmluvou. Identifikované právo poisťovateľa odmietnuť poisťné plnenie nemožno vykladať interpretovať izolovane, bez zohľadnenia ďalších zákonných ustanovení. Žalovaný zastáva názor, že ustanovenie § 802 ods. 2 Občianskeho zákonníka by malo byť aplikované v prospech žalovaného, ktorý v súlade so zákonnými podmienkami, resp. hypotézou (i) až po poisťnej udalosti zistil, že (ii) žalovaný vedome nepravdivo v poisťnej zmluve čestne vyhlásil, že disponuje všetkými (dvomi) originálmi kľúčov od vozidla (predmetu poistenia), (iii) pričom táto informácia bola pre žalovaného (poisťovateľa) podstatná, lebo inak by nedošlo k uzavretiu poistenia. Podľa žalovaného nemožno opomenúť, že v tomto prípade išlo o tzv. havarijnú poisťnú zmluvu, a to práve aj pre prípad krádeže, ktorá sa „náhodne“ udiala krátko po uzavretí poistenia, bez akýchkoľvek známkov vlámania alebo lúpežného prepadnutia. Orgán aplikujúci právo by mal pri zohľadnení skutkových okolností konkrétneho prípadu citlivo vyhodnotiť zámer strany vykonávajúcej subjektívne právo a dôsledky výkonu tohto práva na protistranu. Podľa žalovaného v právnom štáte nemožno akceptovať, ak zmluvný účastník vedome uvedie druhému zmluvnému partnerovi nepravdivé čestné vyhlásenie.

5. Žalobca vo svojej odvolacej duplike uviedol, že žalovaný mal už počas konania na súde prvej inštancie navrhnúť, aby si súd vyžiadal informáciu z OR PZ v Senci. Konštatoval, že nie je možné prerušiť proces až do skončenia trestného konania. Predmetom konania bolo posúdenie, či poisťovňa postupovala v súlade s kogentnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Poisťovňa zneužila svoje procesné práva, čo žalovaný žiada vyhodnotiť a odmietnuť v zmysle čl. 5 C.s.p.. Vyhlásenie o počte kľúčov bolo pre rozhodnutie sporu druhoradé. Zaoberať sa tým, či vyhlásenie je vedome nepravdivé, by malo reálny význam len vtedy, keď sama poisťovňa postupovala po celý čas podľa kogentných noriem Občianskeho zákonníka. Teda až vtedy, keď by poisťovňa najprv preukázala, že chýbajúci kľúč (skutočnosť v nepravdivom vyhlásení) je príčinou krádeže (poisťnej udalosti). Aj keby vyhlásenie bolo vedome nepravdivé, ešte nemusí byť príčinou poisťnej udalosti. Dôkazné bremeno tejto kauzality zaťažovalo žalovaného a nemohol sa ho zbaviť nepodloženou hypotézou. Poprel by tým poisťné riziko ktoré na seba preberal uzatvorením poisťnej zmluvy. Poisťovňa sa snaží preniesť na žalobcu dôkazné bremeno, aby on preukázal, akým konkrétnym spôsobom bolo vozidlo odcudzené, čo odporuje normám Občianskeho zákonníka a hlavne zmyslu poistenia. Napriek kúpno-predajným inzerátom, napriek odbornému vyjadreniu, poisťovňa uvádzala len všeobecný nesúhlas s hodnotou poisteného vozidla. Čo samo o sebe nepostačuje na účinné popretie žalobcových skutkových tvrdení. Potvrdenie autorizovaného predajcu Porsche Inter Auto Slovakia spol. s r.o. predstavovalo podľa žalovaného odborné vyjadrenie, ktoré sa opieralo o technický preukaz a fotografie vozidla.

6. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie dôsledne zaoberal posúdením dôvodnosti žaloby, ktorou sa žalobca domáhala zaplata sumy 12.000,- eur s príslušenstvom titulom vyplatenia poistného plnenia z poistnej udalosti z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku. Správne zameral svoje dokazovanie na zisťovanie všetkých podstatných skutočností, ktoré boli významné z hľadiska hmotnoprávneho posúdenia danej veci; keď v nadväznosti na skutkové tvrdenia strán sporu skúmal, aj s poukazom na spotrebiteľský charakter predmetného právneho vzťahu, či žalovaný postupoval správne, keď žalobcovi odmietol poskytnúť poistné plnenie, keďže tento podľa žalovaného nesplnil poistné podmienky, nakoľko mu po poistnej udalosti nevydal všetky originálne kľúče od poisteného motorového vozidla. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo, následne tieto, v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (čl. 15 C.s.p. v spojení s § 191 C.s.p.) vyhodnotil a dospel tak k správnym skutkovým záverom, z ktorých vyvodil aj správne právne závery, keď na vec aplikoval zodpovedajúce ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré aj správne vyložil a svoje závery, pre ktoré žalobe v celom rozsahu vyhovel; nakoľko mal za preukázané, že žalobca pri uzatváraní poistnej zmluvy nezatajil žiadne informácie týkajúce sa podmienok pre prípadné poistné plnenie a teda postup žalovaného spočívajúci v odmietnutí poistného plnenia vyhodnotil ako nesprávny; aj náležite v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodnil, keď svoj myšlienkový postup dôkladne vysvetlil, a to nielen s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené výsledkami vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, dôkladne sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi a dôkaznými návrhmi sporových strán. Odvolanie žalobcu nie je z hľadiska ním uplatňovaných odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) C.s.p. a ich obsahového vymedzenia; spôsobilé spochybniť správnosť záverov súdu prvej inštancie.

8. Súd prvej inštancie poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, a preto jeho rozhodnutie možno považovať v tomto ohľade za presvedčivé. So zreteľom na uvedené odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvej inštancie k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje.

9. Súd prvej inštancie správne ustálil, že medzi stranami nebolo sporné uzatvorenie Poistnej zmluvy č. XXX/XXXXXX-X súčasťou, ktorej sú Všeobecné poistné podmienky pre poistenie motorových vozidiel pre prípad havárie, krádeže a živeľnej udalosti verzia 10/2014, v ktorej článku XI (Čestné vyhlásenie klienta) bod 11 je uvedené, že poistník akceptáciou návrhu na uzatvorenie poistnej zmluvy potvrdzuje, že on alebo vlastník vozidla má všetky originálne kľúče od poistovaného vozidla. Rovnako nebolo sporné, že dňa 20.09.2017 prišlo ku škodovej udalosti (krádeži poisteného vozidla), na podklade ktorej si žalobca ako poistený uplatnil u žalovaného ako poistiteľa nárok na poistné plnenie. Sporným nebol ani spotrebiteľský charakter vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Sporným medzi stranami bol postup žalovaného, ktorý v zmysle čl. 8 bod 20 poistných podmienok odmietol poskytnúť žalobcovi poistné plnenie, nakoľko tento mu po poistnej udalosti odovzdal len jeden kľúč od poisteného vozidla.

10. Žalovaný v rámci podaného odvolania namietal fakt, že súd prvej inštancie favorizoval žalobcu ako priemerného spotrebiteľa, keď prišiel k záveru, že z uzatvorenej poistnej zmluvy, ako aj zo všeobecných poistných podmienok nebol zrejmý počet kľúčov, ktorým musí strana pred uzatvorením poistnej zmluvy disponovať a teda vyhlásenie žalobcu, že disponuje všetkými originálnymi kľúčmi od vozidla nepovažoval za nepravdivé. Odvolací súd sa v zhode s názorom súdu prvej inštancie nestotožnil s názorom žalovaného, že informácia, že osobné motorové vozidlá sa vyrábajú a štandardne aj predávajú s dvomi originálnymi kľúčmi je natoľko bežnou, že táto musí byť zrejmá každému priemernému spotrebiteľovi. Kúpa motorového vozidla predstavuje pre väčšinu populácie skôr výnimočnú transakciu, ktorú priemerný človek realizuje len zopárkrát za život a preto odvolací súd považoval za správny záver súdu prvej inštancie, že z pohľadu priemerného spotrebiteľa, teda neodborníka na danú problematiku, informácia o minimálnom počte originálnych kľúčov nemusí byť takejto osobe vôbec známa. Pokiaľ žalovaný namietal, že rozhodnutia na ktoré poukazoval súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia sa netýkali sporov z poistnej zmluvy, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie uvedené

rozhodnutia citoval len za účelom výkladu pojmu priemerný spotrebiteľ tak, ako ho charakterizuje Súdny dvor EÚ vo svojej rozhodcovej praxi, pričom odvolací súd sa s týmto výkladom v celom rozsahu stotožnil.

11. Základným znakom každej poisťovnej zmluvy je prenos určitého poistného rizika na poisťovňu. Obchod s poistným rizikom je podstatou činnosti poisťovne, a poisťovňa preto musí mať možnosť získať dostatočné množstvo informácií, ktoré potrebuje na to, aby dokázala v nevyhnutnom rozsahu posúdiť charakter a veľkosť príslušného rizika. Na základe získaných informácií následne poisťovňa môže prijať rozhodnutie o uzavretí alebo neuzavretí poisťovnej zmluvy, rozsahu poistného krytia a zároveň o výške poistného, ktoré zodpovedá veľkosti prijímaného rizika. Zákon ustanovuje poisťníkovi aj poistenému povinnosť pri uzavieraní poistenia, ako aj pri zmene poistenia pravdivo a úplne odpovedať na všetky písomné otázky poisťovne týkajúce sa dojednávanej zmluvy. Účelom je zabezpečiť poisťovní dostatok informácií, ktoré potrebuje na posúdenie rizika a na rozhodnutie o tom, či je poistením ochotná toto riziko kryť. Z uvedeného je zrejmé, že to je práve poisťovňa ako nositeľ poistného rizika, ktorá má pri uzatváraní poisťovnej zmluvy náležite zisťovať od budúceho poisteného všetky relevantné informácie potrebné pre svoje rozhodnutie, či do poistného vzťahu vstúpi alebo nie. Ak informácia o celkovom počte originálnych kľúčoch od poisťovaného motorového vozidla predstavovala pre žalovaného tak zásadnú skutočnosť, bolo podľa odvolacieho súdu na žalovanom, aby pri koncipovaní svojich poistných zmlúv a všeobecných poistných podmienok postupoval tak, aby bolo aj priemernému spotrebiteľovi zrejmé, akým presným počtom originálnych kľúčov musí pred vstupom do poistenia disponovať a to najmä za situácie, ak nepredloženie žalovaným prezumovaného počtu kľúčov predstavuje bez ďalšieho dôvod na odmietnutie celého poistného plnenia. Súd prvej inštancie preto správne vyhodnotil, že z čestného vyhlásenia, ktoré bolo inkorporované do formulárovej zmluvy predpripravenej samotným žalovaným vyplýva len záver, že žalobca vlastní všetky originálne kľúče od vozidla, avšak z takto koncipovaného textu žalovaným predpripraveného čestného vyhlásenia nemožno jasne a jednoznačne určiť akým minimálnym počtom kľúčov musí zmluvná strana pred vstupom do poistenia disponovať. Takéto nejednoznačné vymedzenie spôsobuje podľa odvolacieho súdu pochybnosť o tom, či žalobca ako priemerný spotrebiteľ mohol mať vedomosť o tom, že nevlastnenie minimálne dvoch kľúčov bude mať za následok odmietnutie celého poistného plnenia zo strany žalovaného, zvlášť v tom prípade ak aj vo všeobecných poistných podmienkach sám žalovaný uvádza, že v prípade krádeže musí poistený poisťovní odovzdať všetky kľúče od vozidla, teda ani na tomto mieste jasne neuvádza, že pre poskytnutie poistného plnenia musia byť zo strany poškodenej osoby odovzdané vždy minimálne dva kľúče. Uvedenú pochybnosť treba podľa odvolacieho súdu pričítať na ťarchu žalovaného ako dodávateľa poisťovnej služby nakoľko platí, že pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Takýto záver, ktorý správne dovodil aj súd prvej inštancie je o to zrejmejší v tom prípade, ak sám žalovaný mal možnosť túto pochybnosť o počte kľúčov vyžadovaných pre uzatvorenie poistenia sám odstrániť v rámci obhliadky motorového vozidla, ktorú realizoval dňa 13.04.2016 a v rámci ktorej mu bol zo strany žalobcu predložený len jeden kľúč. Bolo teda objektívne v možnostiach žalovaného pri uzatváraní zmluvného vzťahu zistiť skutočnosť o počte kľúčov od motorového vozidla držaných žalobcom. Na správnosti uvedeného záveru podľa odvolacieho súdu nič nemení ani preberací protokol zo dňa 30.06.2016 z ktorého je zrejmé len to, že vozidlo bolo odovzdané len s jedným kľúčom, avšak nemožno z neho dovodiť žalovaným prezumovaný záver, že práve na základe tohto protokolu musel mať žalobca nepochybnú vedomosť o tom, že od každého vozidla musia vždy existovať minimálne dva originálne kľúče.

12. Žalovaný vo svojom odvolaní ďalej namietal záver súdu prvej inštancie, že účinne nepoprel výšku uplatneného nároku zo strany žalobcu. Argumentoval, že výška poistného plnenia uplatnená v konaní žalobcom nebola riadne preukázaná, bola určená len odhadom a teda takéto určenie je nutné považovať za neurčité, paušálne a príliš všeobecné. K uvedenému odvolací súd uvádza, že žalobca v žalobe výšku poistnej náhrady odôvodnil tým, že obdobné vozidlá s daným nájazdom kilometrov, ako malo motorové vozidlo žalobcu sa v danom čase predávali za sumy od 11.000,- eur do 20.000,- eur a teda si uplatnil nárok na poistné plnenie vo výške 12.000,- eur. Ak by žalobca v preukazovaní výšky náhrady zostal ďalej nečinný a žiadne iné dôkazy na jej preukázanie by nepredložil, dalo by sa súhlasiť so záverom žalovanému, že takto uplatnený nárok treba považovať za neurčitý, príliš všeobecný, bez uvedenia konkrétnych dôkazov. Žalobca však dňa 25.02.2020 doložil do súdneho spisu vyjadrenie autorizovaného dovozcu a predajcu motorových vozidiel spoločnosti Porsche Inter Auto Slovakia spol. s r.o. z ktorého je zrejmé, že predmetné motorové vozidlo žalobcu, špecifikované v tomto vyjadrení, s uvedením počtu km, malo v čase poisťovnej udalosti orientačnú trhovú hodnotu 13.000,- eur, pričom z e -

mailovej komunikácie vyplýva, že táto hodnota bola stanovená na základe predloženej fotodokumentácie a technického preukazu. Vzhľadom na uvedené tak možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca si riadne splnil svoju procesnú povinnosť substancovane tvrdiť (§ 150 ods. 1 C.s.p.) a jeho tvrdenia nemožno považovať za vágne, ako tvrdil žalovaný. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, t. j. uviesť také skutkové tvrdenie, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a je možné k tomu vykonať dokazovanie. Na druhej strane žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu v spore účinne nepoprel, keď v konaní fakticky namietal len to, že žalobca nepreukázal výšku uplatneného nároku, v predložennom potvrdení je vyčíslená približná cena motorového vozidla rovnakého typu a toto potvrdenie nezodpovedá kritériám podľa čl. 8 ods. 5 VPP; bez uvedenia vlastných tvrdení o skutkových okolnostiach tvrdených žalobcom (§ 151 ods. 2 C.s.p.). Žalovaný len poukázal na čl. 8 ods. 5 VPP, upravujúci vznik práva poisteného na výplatu sumy zodpovedajúcej všeobecnej hodnote vozidla v čase vzniku poistnej udalosti po doručení uvedených dokladov, pričom všeobecnou hodnotou vozidla podľa druhej časti VPP bod 33. je hodnota vozidla v danom mieste a čase vyjadrená v mene eur, pri stanovení ktorej sú okrem vplyvu opotrebenia zahrnuté aj vplyvy trhu (predajnosť daného typu vozidla). Vyjadruje cenu vozidla pri jeho predaji obvyklým spôsobom na voľnom trhu k rozhodnému dátumu. Žalovaný neuviedol žiadne skutkové tvrdenie o okolnostiach, pre ktoré žalobcom tvrdená trhová cena predmetného motorového vozidla týmto kritériám nezodpovedá. Žalovaný si teda nesplnil svoju povinnosť procesnej obrany kvalifikovane poprieť skutkové tvrdenia protistrany, ktorú mal v konaní pred súdom voči konkrétnym substancovaným tvrdeniam žalobcu týkajúcich sa ceny motorového vozidla od ktorej sa následne odvíjala výška ním uplatneného nároku na poistné plnenie. S poukazom na tieto skutočnosti sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že tvrdenie žalobcu o výške náhrady poistného plnenia bolo nesporné, nakoľko nebolo protistranou účinne popreté.

13. Ako neprípustný bolo potrebné vyhodnotiť aj návrh žalovaného na vykonanie dokazovania za účelom zistenia stavu trestného konania vedeného OR PZ v Senci, obvodné oddelenie PZ Senec pod ČVS: ORP-728/SC-SC-2017. Odvolacia argumentácia v podobe nových skutočností a dôkazov (novôt) je prípustná len za splnenia zákonom stanovených podmienok (365 ods. 1 písm. g/ C.s.p. a § 366 C.s.p.). Dané novoty sa však netýkali procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, žalovaný prostredníctvom nich netvrdil ani nepreukazoval, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a takisto nebolo možné ani na základe obsahu spisu dôjsť k záveru, že ich žalovaný nemohol bez svojej viny uplatniť už v konaní pred súdom prvej inštancie. Na tieto oneskorené prostriedky procesnej obrany tak nemohol odvolací súd prihliadnuť.

14. Žalovaný v rámci svojej odvolacej repliky dňa 15.08.2022 navrhol prerušenie odvolacieho konania podľa ustanovenia § 164 C.s.p. z dôvodu, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Uviedol, že navrhuje konanie prerušiť až do právoplatného skončenia trestného konania vedeného OR PZ v Senci, obvodné oddelenie PZ Senec pod ČVS: ORP-728/SC-SC-2017, keďže žalobca vo svojich vyjadreniach uvádza, že trestné konanie bolo doposiaľ bezvýsledné. Ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet (§ 164 C.s.p.).

Na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak. (§ 378 ods. 1 C.s.p.). Ustanovenie § 164 C.s.p. predstavuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Úlohou súdu je racionálne vyhodnotiť, či je potrebné konanie prerušiť s prihliadnutím na zákonnú požiadavku rýchlej a účinnej ochrany ohrozených alebo porušených právom chránených záujmov. Pri rozhodovaní sa, či konanie preruší alebo nie, musí súd prihliadať aj na zásadu hospodárnosti konania a na právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto by nemal prerušiť konanie podľa citovaného ustanovenia, ak nepredpokladá, že vyriešenie otázky v inom konaní bude mať pre dané konanie zásadný význam. Po posúdení návrhu žalovaného odvolací súd dospel k záveru, že tento nie je dôvodný, a preto návrh na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd v danom prípade mal za to, že v konaní vedenom OR PZ v Senci sa nerieši žiadna otázka, ktorá by mohla mať vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom ani sám žalovaný vo svojom návrhu na prerušenie konania neuviedol, aká otázka významná pre predmetné konanie by mala byť v tomto konaní vyriešená. Dôvodom odmietnutia poistného plnenia zo strany žalovaného nebolo neskončenie trestného konania, ani žiadna otázka, ktorá by sa v tomto trestnom konaní mohla eventuálne riešiť. Žalovaný odmietol poskytnúť poistné plnenie výlučne z toho dôvodu,

že mu zo strany žalobcu neboli po poisťnej udalosti predložené všetky originálne kľúče od poisteného vozidla.

15. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že žalovaným uplatňované odvolacie dôvody neboli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania, potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).